

**Programy
(grupy projektów)
Mechanizm Finansowy EOG
&
Norweski Mechanizm Finansowy
2004-2009**

**Mechanizm Finansowy EOG oraz Norweski Mechanizm Finansowy
2004-2009**

Programy (grupy projektów)

Spis treści

1.	Ogólne informacje.....	3
1.1.	Co to jest program?	3
1.2.	Kwalifikujący się wnioskodawcy.....	3
1.3.	Wysokość pomocy oraz współfinansowanie.....	4
1.4.	Strony.....	4
2	Cykl projektu.....	5
2.1	Ocena i akceptacja projektu	5
2.2	Wybór podstawowych projektów.....	6
2.3.	Monitoring i ewaluacja.....	6
2.4.	Wydatkowanie.....	7
2.5.	Koszty zarządzania w Państwie-Beneficjencie	7
2.6.	Kontrola finansowa i audyt	8

1. Ogólne informacje

Artykuł 2.2.2 Zasad i Procedur wdrażania Mechanizmu Finansowego EOG oraz ten sam artykuł Zasad i Procedur wdrażania Norweskiego Mechanizmu Finansowego odnoszą się do wytycznych w sprawie programów (grup projektów). Wskazówki te mają na celu określenie ogólnych cech charakteryzujących programy (grupy projektów).

1.1. Co to jest program?

Program składa się z równorzędnych grup oddzielnych projektów skierowanych na osiągnięcie wspólnych przestrzennie/obszarowo/tematycznie określonych celów, opracowanych i dostarczonych przez partnerów projektów. Programy mają na celu ułatwienie wdrażania całościowych i bardziej kosztownych strategii.

Program zawiera składowe projekty połączone tematycznie lub posiadające wspólny cel określony na szczeblu regionalnym lub lokalnym, czy też skierowany na osiągnięcie określonych celów narodowych. Dobrze zdefiniowane i zarządzane programy mogą przyczynić się do osiągnięcia większych efektów socjo-ekonomicznych niż zsumowane efekty pojedynczych projektów realizowanych oddzielnie.

Programy są zwykle określone przez partnerów, którzy będą przedstawicielami wszystkich, których kluczowe interesy będą realizowane w ramach działań programu. Partnerzy ci będą współpracować w ramach określonych strategii oraz wyznaczą swojego przedstawiciela – instytucję pośredniczącą dla programu, która będzie odpowiedzialna przed Krajowym Punktem Kontaktowym za wdrażanie programu w ramach powierzonych uprawnień. Instytucja pośrednicząca dla programu działa jako instytucja ponosząca pełną odpowiedzialność za przekazanie programu i środków finansowych do projektodawców składowych projektów.

Wnioski dotyczące programów muszą zawierać szczegółowe i pełne dane dotyczące wszystkich aspektów proponowanego programu: jego główne cele, zidentyfikowane działania projektu, które tworzą pełny program a także powinny obejmować plan zawierający ustalenia dotyczące wdrażania, włącznie z kryteriami i procedurami wyboru komponentów projektów. Opis ten musi zawierać szczegóły systemów proponowanych do zapewnienia całkowitej odpowiedzialności także za wydatkowanie.

Mechanizm Finansowy EOG oraz Norweski Mechanizm Finansowy mają na celu tworzenie dodatkowych korzyści dla Państwa-Beneficjenta. Mechanizmy dostarczają dodatkowych środków finansowych i nie powinny zastępować wsparcia finansowego pochodzącego z innych źródeł. W związku z tym programy powinny uzupełniać, a nie zastępować istniejące działania wspierane przez środki Unii Europejskiej oraz inne środki finansowe.

1.2. Kwalifikujący się wnioskodawcy

Wszystkie instytucje sektora publicznego i prywatnego, a także organizacje pozarządowe posiadające osobowość prawną w Państwie-Beneficjencie oraz działające w interesie społecznym – np. władze krajowe lub regionalne, instytucje badawcze/naukowe, organizacje ekologiczne, organizacje społeczne oraz organizacje społecznego partnerstwa publiczno-prywatnego mogą być instytucjami pośredniczącymi dla programu.

1.3. Wysokość pomocy oraz współfinansowanie

Wysokość pomocy powinna być określona studium przypadku, jako minimalna wielkość środków, która pomoże programowi wejść w życie, z uwzględnieniem wszystkich istotnych czynników (np. zasada zanieczyszczający płaci lub przynoszenie dochodów przez projekt).

Wkład środków finansowych w ramach Mechanizmu Finansowego EOG oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego nie powinien przekraczać 60% całkowitych kwalifikowalnych kosztów programu, z wyłączeniem projektów finansowanych z budżetu państwa lub budżetu jednostek samorządu terytorialnego, gdzie wkład środków finansowych nie powinien przekraczać 85% całkowitych kosztów kwalifikowalnych. W żadnym przypadku nie powinny być przekroczone pułapy współfinansowania określone dla Wspólnoty Europejskiej. Pośrednicy odpowiedzialni za realizacją programu powinni uwzględniać taką samą wysokość pomocy.

Łączna wysokość wsparcia ze środków Mechanizmu Finansowego EOG, Norweskiego Mechanizmu Finansowego oraz Wspólnoty Europejskiej lub innych środków nie powinna przekraczać 90% całkowitych wydatków.

Wsparcie z Mechanizmu Finansowego EOG i Norweskiego Mechanizmu Finansowego nie powinno zastępować innych źródeł finansowania, włącznie z grantami lokalnymi, subsydiowanymi kredytami, kredytami bankowymi lub pożyczkami eksportowymi.

1.4. Strony

Programy powinny być wdrażane przez instytucje pośredniczące dla programu, które charakteryzują się niezależną osobowością prawną oraz silnymi powiązaniem z właściwym sektorem lub obszarem przestrzennym, na którym będzie wdrażany program. Instytucje pośredniczące powinny być odpowiedzialne za program i jego prawidłowe wdrażanie.

Podstawowe projekty, składające się na program powinny być zarządzane przez ich projektodawców, którzy odpowiadają przed instytucją pośredniczącą dla programu.

W celu zapewnienia maksymalnego wpływu programu, instytucje pośredniczące dla programu powinny nawiązać partnerstwo z innymi przedstawicielami interesów w sektorach obszarach geograficznych właściwych dla projektu. Mogą być oni również zaangażowani w wybór składowych projektów.

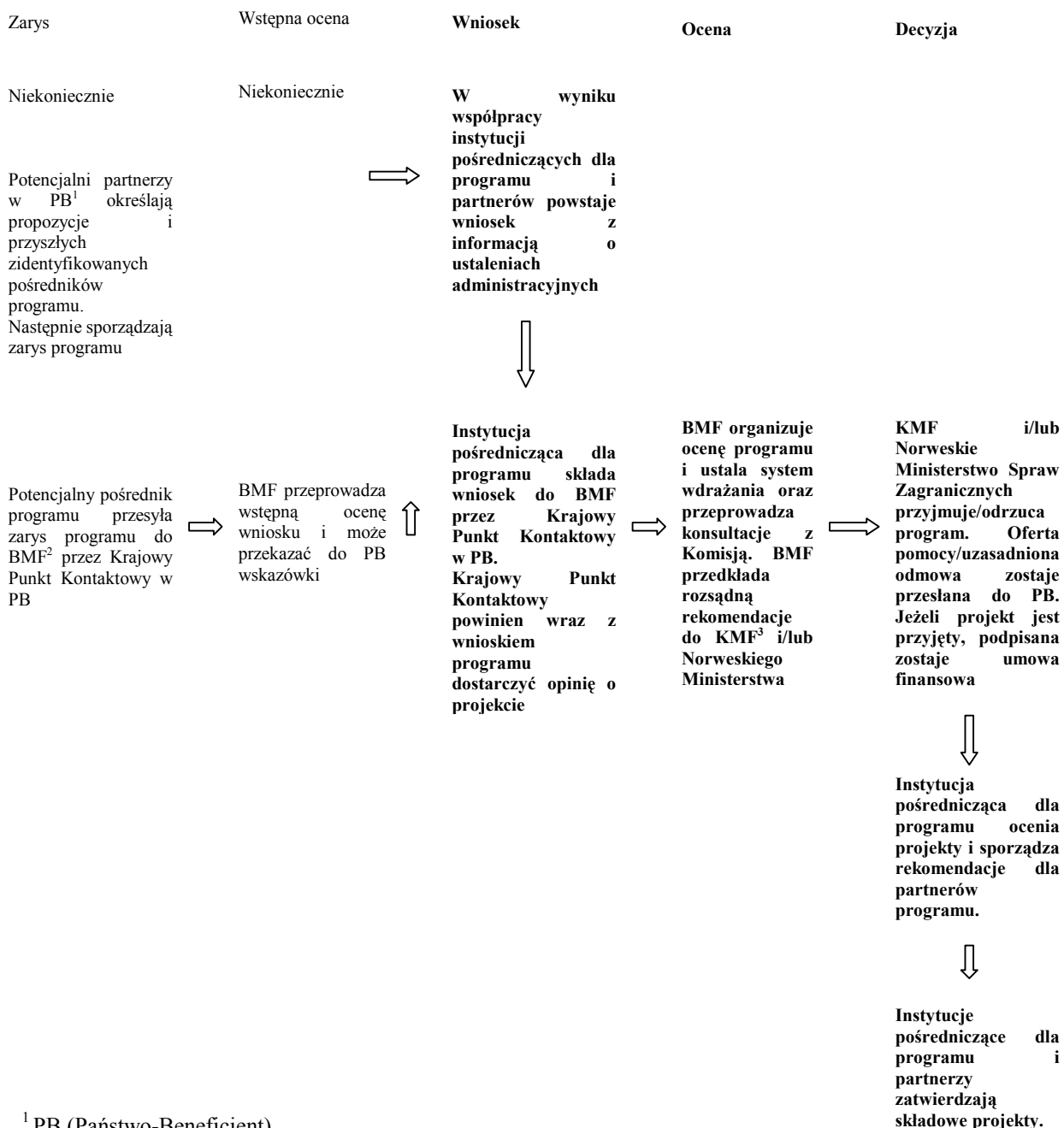
Mechanizm Finansowy EOG i/lub Norweski Mechanizm Finansowy oraz Państwo-Beneficjent mogą powoływać komitet monitorujący, odpowiedzialny za monitoring wdrażania programu. Komitet monitorujący może składać się z przedstawicieli zarówno Państwa-Beneficjenta oraz przedstawicieli obu mechanizmów.

**Mechanizm Finansowy EOG oraz Norweski Mechanizm Finansowy
2004-2009
Programy (grupy projektów)**

2 Cykl projektu

2.1 Ocena i akceptacja projektu

Streszczenie dla Programów

¹ PB (Państwo-Beneficjent)

² BMF (Biuro Mechanizmów Finansowych)

³ KMF (Komitet Mechanizmów Finansowych)

Programy (grupy projektów)

Wnioskodawca przed złożeniem kompletnego wniosku może przedłożyć zarys projektu. Zarówno do przedłożenia zarysu projektu, jak i kompletnego projektu stosowany jest ten sam formularz aplikacyjny. Wnioski oraz zarys projektów powinny być przedkładane do Biura Mechanizmu Finansowego poprzez Krajowy Punkt Kontaktowy.

Zatwierdzenie przez KMF i/lub Norweskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych może być dokonane dopiero po przedłożeniu kompletnego wniosku, włącznie z ustaleniami dotyczącymi wdrażania programu.

BMF ocenia czy program kwalifikuje się do wsparcia i czy sugerowane ustalenia odnośnie wdrażania są wystarczające i daje zalecenia dla decyzji do KMF i/lub Norweskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Po zatwierdzeniu programu instytucje pośredniczące dla programu przystępują do wyboru składowych projektów tworzących program.

2.2 Wybór podstawowych projektów

Procedury wyboru składowych projektów są uzgadniane przez KMF i/lub Norweskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych oraz instytucję pośredniczącą dla programu. Instytucja pośrednicząca wraz z wnioskiem powinna przedłożyć wstępne sugestie odnośnie procesu wyboru. Instytucja pośrednicząca musi szeroko ogłaszać o rozpoczęciu zbierania wniosków, używając do tego celu różnych mediów, organizacji oraz osób prywatnych w uzgodnionych celowo obszarach oraz zainteresowanych grupach. Ustalenia dotyczące określania wielkości grantów dla instytucji pośredniczącej dla programu muszą zachować zasady efektywnej konkurencji. KMF i/lub Norweskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych mogą sugerować ulepszenie procedur.

Ustalenia dotyczące systemu dokonane przez instytucję pośredniczącą dla programu muszą:

1. Zapewnić uwzględnienie różnych interesów w obszarze gospodarczym lub sektorze.
2. Włączenie w proces podejmowania decyzji wszystkich określonych przez instytucję pośredniczącą dla programu partnerów.
3. Zapewnić, że decyzje podejmowane są w sposób jawny.
4. Zapewnić, że racjonalne sprawozdanie z decyzji instytucji pośredniczącej dla programu jest wysyłane do potencjalnych beneficjentów końcowych i do KMF i/lub Norweskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

2.3. Monitoring i ewaluacja

Ustalenia odnośnie programu powinny być określone w umowie finansowej. KMF i/lub Norweskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych może je korygować w dowolnym czasie w trakcie i po zakończeniu wdrażania programu.

- Instytucje pośredniczące dla programu powinny poczynić właściwe ustalenia dotyczące raportowania dla projektodawców.
- Instytucje pośredniczące dla programu zapewniają przygotowanie raportów z postępu prac (włącznie z monitoringiem wskaźników zrównoważonego rozwoju) dla Krajowego Punktu Kontaktowego w Państwie-Beneficjencie, zgodnie z harmonogramem punktów przełomowych określonych w umowie finansowej.

**Mechanizm Finansowy EOG oraz Norweski Mechanizm Finansowy
2004-2009**

Programy (grupy projektów)

- Krajowy Punkt Kontaktowy co najmniej raz w roku składa raporty do BMF.
- BMF monitoruje programy i zwykle przekazuje te zadania agentowi monitoringu, który wykonuje zewnętrzny monitoring programu, jak również kontrole na miejscu.
- Ewaluacja ex-post programu może być wykonywana osobno lub w kontekście ram programowych Państwa-Beneficjenta.

KMF i/lub Norweskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych może także utworzyć komitet monitorujący w Państwie – Beneficjencie w celu monitorowania działalności instytucji pośredniczących dla programu, włącznie z wyborem składowych projektów i wykorzystaniem funduszy. W skład komitetu monitorującego powinni wchodzić przedstawiciele instytucji pośredniczących dla programu oraz przedstawiciele Mechanizmu Finansowego EOG i/lub Norweskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Komitet monitorujący powinien regularnie raportować KMF i/lub Norweskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych .

Na podstawie raportów komitetu monitorującego, KMF i/lub Norweskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych może podejmować akcje korygujące, włącznie z zatrzymaniem lub cofnięciem środków finansowych.

2.4. Wydatkowanie

Pomoc finansowa jest przyznawana na zasadzie refundacji poniesionych i udokumentowanych kosztów zgodnie z ustalonym harmonogramem wydatkowania.

W uzasadnionych przez Państwo-Beneficjenta przypadkach oraz w przypadku uznania za niezbędną przez KMF i/lub Norweskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych dla programów może być wypłacona zaliczka w wysokości do 10%.

Instytucja pośrednicząca dla programu musi przygotować konieczne ustalenia (włącznie z zaliczką) tak aby zapewnić właściwy przepływ środków finansowych do projektodawców.

Instytucja pośrednicząca dla programu będzie odpowiedzialna za prawidłowe wykorzystanie funduszy i gwarancje autentyczności dowodów przesyłanych do BMF.

Instytucja pośrednicząca dla programu przedkłada prośbę o wydatkowanie do Krajowego Punktu Kontaktowego wraz z wszelką dokumentacją udowadniającą wypełnienie wszystkich warunków wydatkowania związanych z punktami przełomowymi. Następnie Krajowy Punkt Kontaktowy przedstawia dokumentację do BMF, lub w stosownych przypadkach do wyznaczonego agenta wydatkowania, w celu dokonania wydatkowania.

Dalsze wskazówki odnośnie wydatkowania będą przekazane gdy tylko BMF zakończy ustalenia w sprawie określonych agentów wydatkowania.

2.5. Koszty zarządzania w Państwie-Beneficjencie

W zasadzie koszty zarządzania programem są ponoszone przez projektodawców oraz administrację Państwa-Beneficjenta.

W przypadkach gdy do zarządzania programem stworzone zostały dodatkowe struktury, w których personel został zatrudniony wyłącznie do zadań zarządzania programem w czasie jego wdrażania, koszty z tym związane mogą być włączone do budżetu kosztów

**Mechanizm Finansowy EOG oraz Norweski Mechanizm Finansowy
2004-2009**

Programy (grupy projektów)

kwalfikowanych. Koszty te nie mogą przekraczać 4% całkowitych kwalfikowanych kosztów programu.

2.6. Kontrola finansowa i audyt

Audyt i kontrola finansowa są prowadzone zgodnie z Artykułem 6 Zasad i Procedur wdrażania Mechanizmu Finansowego EOG oraz tym samym Artykułem Zasad i Procedur wdrażania Norweskiego Mechanizmu Finansowego.